

עמ"ת 17440/05 - יעקב שמש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בbara שבע

בפני: כב' ס. הנשיה השופטת ר. יפה-כ"ז

18 Mai 2014
עמ"ת 17440-05-14

בעניין: יעקב שמש (כהן)

הὔρος

נ ג ד

המשיבה

מדינת ישראל

העורר וב"כ עו"ד ענת יהב

nocheimim:

ב"כ המשיבה עו"ד ליאורה סולטן-יעbz

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

כנגד העורר הוגש כתב אישום המיחס לו כי ב-3 הזרמנויות שונות, במהלך חודש אוקטובר 2013 מכר סמ מסוכן לסוכן משטרתי סמו. באישום הראשון מיוחס לעורר, כי מכר סמ מסוכן מסווג חשש במשקל 97.6 גרם, תמורה סך של 4,250 שטרתי סמו. באישום השני מיוחס לעורר, כי מכר סמ מסוכן מסווג חשש במשקל כולל כ-140 גרם, תמורה סך של 6,600 ש"ח בתאריך 6/10/13. באוותה הזרמנויות גם החזיק סמ מסוכן מסווג חשש במשקל כולל כ-45 גרם שלא לצרכתו העצמית; באישום השלישי מיוחס לעורר, כי מכר סמ מסוכן מסווג חשש במשקל כולל כ-45 גרם תמורה סך של 2,300 ש"ח בתאריך 13/10/13.

יחד עם הגשת כתב האישום הוגש גם בקשה למעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטת ביהם"ש (כב' השופט דניאל) מיום 14/3/12, נקבע כי ישן ראיות לכואורה לגבי שלושת האישומים, אם כי לגבי האישום השני הראיות חלשות יותר, שכן הן מבוססות בעיקר על עדותו של הסוכן ולא ראיות תומכות. נוכח גילו הצער של העורר, הורה ביהם"ש על הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של העורר.

לאחר שהוגש התסקיר, ואף הוגש תסקיר משלים, קבע ביהם"ש (כב' השופט דהאן), כי אין מקום לשחרר את העורר לחלופה שהוצאה - הרחקתו של העורר לנtinyה בפיקוחה של ערבה ובפיקוח של שירות המבחן. מכאן הערר שבפני.

לטענת ב"כ העורר, היה מקום לקבל את המלצה שירות המבחן ולשחרר את העורר לחלופה שהוצאה, במיוחד לאחר שגמ ביהם"ש התרשם מהחלופה ולאחר השירות המבחן הביע חשש, כי במידה והעורר ישאר במעצר, הוא עלול להפנים נורמות עבריות שטרם נתemuו בו.

تفسיר שירות המבחן מפרט את נסיבות חייו של העורר, גם בימ"ש קמא היה עր לכך שלא מדובר בנסיבות כלות כלל ועיקרי. מדובר בבחור צעיר בן 22, אשר עובד במשך שנים כדי לסייע בפרנסת משפחתו. שירות המבחן העיר כי לעתים, כאשר קיים פוטנציאל רוחני לכך, נטה העורר לפעול באופן פורץ גבולות, תוך קושי לבחון לעומק את בחירותיו ואת השלכות מעשיו. הוא גם העיר, כי קיימים לעורר קשיים להציב לעצמו גבולות פנימיים, כמו גם לעמוד בגבולות חיצוניים. שירות המבחן ציין כי ישנו חוסר בהירות בשאלת שימושו של העורר בסמים, ולאחר כל הנזבות שהביא מצא כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות, אשר עשויה לצמצם במידה וישוחרר למעצר בית מרוחק גאוגרפית מסביבת מגוריו. שירות המבחן התלבט באשר להמלצת הסופית ולאחר גילו הצער של העורר והחשש שהוא ייפנים במסאר נורמות עבריניות, המליץ בסופו של דבר על שחרורו לביטה של מכירה בנסיבות בתנאי מעצר בית מלאים ובאיוזן אלקטרוני. כן המליץ על העמדתו בפיקוח שירות המבחן במהלך יידרש לבצע בדיקות שתן לגילוי שרידי סם.

בימ"ש קמא סבר שאין המקה מתאים לשחררו של העורר באשר איןנו נכנס בין החרים שנקבעו בפסקה למי שמיחסים לו עבירות של סחר בסמים. אך, ההלכה יודעה כי ככל ישוחררו נאשימים המייחסים להם עבירות של סחר בסמים, אך במקרים חריגים בלבד. נקודת המוצא במקרים שכאה באשר בוחנים את האפשרות לשחרר לחלופה היא כי על הנאשם להראות טעמים של ממש שלמדו על היותו חריג להלכה האמורה. על הנאשם להראות כי במקרה הספציפי שלו החלופה תוכל לאין מסוכנותו, כי ניתן לתת בו אמון וכי המסוכנות הקמה ממנו אינה גבוהה. במקרה שבפנינו, חריגים אלה אינם קיימים.

בימ"ש השלום ציין את כל הנסיבות המלמדות על מסוכנות גבוהה מכיוון של העורר, כך ציין את הנסיבות גדולות של הסמים; את הסכומים הנכבדים שקיבל תמורת הסמים שמכר; את תכיפות העסקאות; את זמינותו של העורר ונסיבות נוספות העולות מתוך תמליל שיחה באחת העסקאות. אך, נסיבות אלה מעידות לכואורה שלא מדובר בסחר אكريאי מצדיו של העורר.

יש בכלל אלה הצורך הרשותי הקודמות של העורר ואף בctrine שתיקתו במהלך החקירה, כדי ללמד על מסוכנות גבוהה מצדיו של העורר, כאשר החלופה שהוצאה גם אם מדובר בחלופה שלכשעצמה מרשימה, אין די להרים את הנトル המוטל על העורר לשכנע כי הוא ראוי לשחרור וכי הוא נכנס בגדר חריגים.

בנסיבות אלה העורר נדחה.

<#3#

ניתנה והודעה היום י"ח
אייר תשע"ד,
18/05/2014 במעמד
הנוכחים.
השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס. נשיא

הוקלט על ידי טוביה שרגא